

Bed Lovforslagets

§ 18 (nu § 19)

foreslaas kun, i Overensstemmelse med Udvalgets Opfattelse af Hustruens Stilling til Sygekasserne, at Ordene „deres Hustruer“ i Paragrafens 1ste Linie udgaa.

Som nu Paragraf efter § 18 (19), foreslaar Udvalget at indsætte som

§ 20

følgende Bestemmelse:

„Ligeledes kan det i en anerkjendt Sygekassers Vedtægter bestemmes, at der dannes et Fond for Alderdomshjælp for saadanne Medlemmer, der særlig have bidraget til det. For dette Fond føres særligt Regnskab. Der tilkommer ikke Kassen noget Tilskud efter denne Lov af det Offentlige i Forhold til dette Medlemsbidrag.“

Saaledes som Bestemmelsen er affattet her, i nær Tilslutning til, hvad der er foreslaaet i Lovforslagets § 18 (nu § 19) med Hensyn til Begravelshjælp, kan der aabenbart ikke være nogen Fare ved dens Vedtagelse for det, som er denne Lovs egentlige Formaal. Bestemmelsen gaar ganske vist udenfor Sygdomsforsikringens Ramme — ligesom Bestemmelsen om Begravelshjælp —; men den forsvares ved, at ikke saa Kasser have indrettet sig et saadant Fond for Alderdomshjælp, og at det ikke bør forlanges, at de skulle opgive dette, hvilket desuden kan have Betydning med Hensyn til Overskuds Anvendelse i Overensstemmelse med Udvalgets Forslag til § 20 (ev. § 22). At der heller ikke ved dette Forslag foregribes Noget med Hensyn til Ordningen af en almindelig Alderdomsforsikring, turde være klart, og er allerede ovenfor bemærket.

I Lovforslagets femte og sidste Afsnit findes de formelle Regler om Sygekassernes Bestyrelse, Tilsynet med dem m. v. Medens Udvalget indstiller Lovforslagets

§ 19 (nu § 21)

til uforandret Vedtagelse, har man ment at burde give Forslagets

§ 20 (nu § 22)

et noget fylldigere Indhold, der dog kun delvis medfører nogen Afvigelse i Realiteten.

I Spidsen mener man, at Paragrafens 2det Stykke i udvidet Skikkelse og opløst i

2 Stykker bør sættes, medens Paragrafens 1ste Stykke sættes sidst som 3die Stykke.

Den Udvidelse, der foreslaas i Paragrafens 1ste Stykke, gaar for det Første ud paa at nævne flere Emner som nødvendig Gjenstand for Vedtægterne. Der er her for Størstedelen kun Tale om selvsølgelige Ting. Man er ikke med Kommissionens Udcast gaaet ud fra, at der i enhver Klasse vilde være en Generalforsamling, men ved at tilføie i Parenthes efter „Bestyrelsens“ „Generalforsamlingens“, blot villet sige, at forsaavidt Kassen skal have en Generalforsamling af Interessenterne, bør Vedtægterne bestemme det Fornødne om dens Myndighed. At Vedtægterne ogsaa skulle have fornøden Bestemmelse om Dannelsen af et Reservecfond, betragter Flertallet som en Ting, der ligesom følger af Reglen i § 8, idet Udtrykket Reservecfond ikke her bruges i nogen anden Betydning end den, der følger af hin Paragraf. Der har været fremsat det Ønske i Udvalget at give en mere præcis Regel om dette Fonds Størrelse; men man har ikke troet, at det var muligt at give en almindelig Regel herom, eller at gaa videre end til at udtrykke den af § 8 flydende og ved Anerkjendelsen samt det senere Tilsyn kontrollerede Regel, at der skal være et tilstrækkeligt Fond til at dække kommende Tidens Ansvar.

Et Mindretal (Chr. Nielsen, Th. Nielsen) er imod, at der i § 20 (22) optages nogen Bestemmelse om Dannelsen af et Reservecfond og stiller Underændringsforslag om, at de hertil sigtende Ord udgaa.

Opparer en Klasse et Overskud udover, hvad der er nødvendigt til Dækning af Forpligtelserne — et saadant Reservecfond, der er tilstrækkeligt, derunder indbefattet, — har Lovforslaget ingen Regel om nogen Anvendelse af dette Overskud, saalænge Kassen vedbliver med sin Virksomhed. Naturligvis vil det kunne anvendes til Forøgelse af de egentlige Sygdomsforsikrings Ydelser eller til Redskættelse af Medlemsbidrag, men ikke udenfor Kassens nærmeste Diemed. Udvalget mener imidlertid, at det med Sygekasseinspektørens Samtykke bør kunne tilledes Kasserne at anvende et saadant